

lægge den sammen eller udstykke den, som man vil. Alt er undergivet Lovgivningens Bestemmelser, som netop tilsigter at værne den danske Landbostand mod Storkapitalen, mod Kapitalismen, mod Godssammenlægning. Det er den virkelige Stilling. Nu ser jeg Venstreblade og mange radikale Blade skrive Artikel efter Artikel om Liberalismen som det forløsende Ord. Det var det for 80—90 Aar siden. Og saa tænker de Mennesker ikke den Tanke igennem med en eneste Smule Hjerneenergi, de ved ikke, at Landbolovgivningen er antiliberalistisk. Der er Lande, hvor man har haft fri Konkurrence, hvor man har ladet Frikonkurrencen slaa igennem ogsaa paa det Omraade. Hvad er der sket dér? Dér er Bondestanden forsvundet. I England forsvandt den selvstændige Bondestand, i Stedet for fik man Storgodser med Græsmarker til Faareavl for at skaffe Raaprodukter til den voksende Industri. Det er blandt andet det, som Karl Marx og Friederich Engels har skildret saa slaaende. Vi har en antiliberalistisk dansk Landbolovgivning, vi har gennem en Menneskealder haft en Lovgivning, som tog Hensyn til Landbruget og dets Mænd — og det med Rette — og støttede dem og beskyttede dem. I Agitationen forveksles man stadig bevidst Ordene Toldbeskyttelse og Beskyttelse. Det er to helt forskellige Ting. Det ærede Medlem Hr. Ruffeld ryster paa Hovedet. Nej, naturligvis vil han ikke have det sagt hverken i det Blad, hvor han skriver, eller i andre Venstreblade. Toldbeskyttelse er Toldbeskatning, og det er vi Socialdemokrater imod, fordi vi er imod indirekte Beskatning, men Beskyttelse er noget andet. Dansk Landbrug er gennem 100 Aar blevet beskyttet. Gennem Lovgivningen, Margarineloven f. Eks. og meget andet, er det danske Landbrug blevet omgærdet og beskyttet, og det er i Almindelighed nyttigt, og vi har deltaget deri.

Nu kommer Industrien og forlanger Beskyttelse under disse ganske ekstraordinære Forhold, ikke Toldbeskyttelse, det Krav deltager vi ikke i, og det er jo ogsaa forsvundet. Det var Højres og Industriens Dumhed, at de i 1920—21 red den Kæphest. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at vi, der sagde: Ned med skimlede Doktriner, skulde ikke glemme, at er Frihandelen en Doktrin, saa er Protektionismen det ogsaa. Nej, Stillingen er den, at vi bekæmper Doktriner, naar det kun er Doktriner, hvor de findes, enten det er Frihandel, d. v. s. Liberalisme i Manchester Forstand eller Protektionisme. Det

var, som sagt, de Konservatives og Industriens Fejl, at de holdt paa Toldbeskyttelsen, men de er ved at komme bort derfra. Importreguleringen er noget helt andet, et langt smidigere og bedre Redskab. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde i sin Tid, at Toldlovgivningen oprindeligt var gennemført for at skaffe Penge i Statskassen. Det er rigtigt, men man opdagede, at Toldloven kunde bruges som Redskab i Handelspolitikken til at værne en Industri, og derfor holdt man paa Toldbeskyttelsen, men man har i vore Dage fundet et langt smidigere og bedre og mere moderne Redskab, nemlig Importreguleringen, som ikke kan misbruges saaledes som Toldbeskyttelsen til Toldbeskatning, til at styrke og fremme den indirekte Beskatning, og som baade den højtærede Handelsminister og Venstres Toldlovsordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, indrømmede ikke i mindste Maade har forhøjet Priserne herhjemme. Hvorfor ikke benytte dette Redskab, naar vi har det, under en saa vanskelig Stilling som den nuværende? Dette har jeg villet gøre gældende overfor den højtærede Landbrugsminister, hans Tale er ganske antikveret, har slet ikke hjemme her nu.

Jeg vil slutte med, som jeg sagde før et Sted i min Tale, at Udviklingen i England, i Frankrig og ogsaa for en stor Del i Tyskland og herhjemme og i alle de civiliserede Lande vil gaa saaledes, at vi gennem Liberalismen, gennem Demokratiet, stadig nærmer os mere og mere til Socialismen. Alle, der vil være med paa denne Fremmarch, bør samle sig om Sagerne, saa langt som de nu mener, de vil frem, nogle til eet Maal, nogle til et længere fremskredet Maal. Man skal fremad ad den Vej i Fællesskab om Sagerne uden Hensyn til, om der er 2 eller 3 eller 4 Partier. Sagen først, saa Partierne og saa til sidst Personerne, Sagen først, og er Importreguleringen et godt og nyttigt Redskab til at hjælpe os over denne frygtelige Krise, har den vist sig at være det, da samler vi os om den. Vil Regeringen efter den Diskussion, der er opstaaet efter Landbrugsministerens Tale, alligevel gaa videre paa den Vej, som den slog ind paa i de første Augustdage, og gør den det aabent og redeligt — jeg kan ikke tro meget derpaa, desværre; det har jo vist sig, hvilken Usikkerhed der skabes i Erhvervslevet —, saa vil vi hjælpe den. Vil den gennemføre en Toldlov, der bringer de indirekte Skatter ned og samtidig tager fornødent og praktisk Hensyn ogsaa til